

# **РЕШЕНИЕ**

**№ 5157**

гр. София, 01.10.2012 г.

## **В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков**

**Диляна Николова**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на  
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5474** по описа за **2012**  
година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1,  
изр. 2 - ро от ЗАНН.

С решение от 09.04.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 24728/ 2011г. по описа на  
Софийски районен съд, НО, 3 състав е потвърдено Наказателно постановление № 22  
2203219/ 07.09.2011 г., издадено от директора на Дирекция Инспекция по труда – С., с  
което на [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството на работодател, е наложена имуществена  
санкция в размер на 1500 лв за нарушение по чл. 62, ал. 3 КТ, на основание чл. 416, ал.  
5 вр. чл. 414, ал. 3 КТ.

Постъпила е касационна жалба от името на санкционирания търговец, в която са  
заявени всички касационни основания по чл. 348 НПК - че при постановяването му е  
нарушен материалният закон, допуснати са съществени нарушения на процесуални  
правила, а наказанието е явно несправедливо. Подателят ѝ счита, че установената по  
преписката фактическа обстановка не мотивира потвърждаване на санкционния акт;  
че СРС е игнорирал установеното по делото, че АУАН е съставен въз основа на  
уведомление от касатора за пропуснат срок за регистриране на четири трудови  
договора, което показва добросъвестност по отношение на безспорно установения  
формален пропуск. Твърди се, че наложената санкция е явно несправедлива – не  
съответства на целите по чл. 12 от закона. Най – сетне, следвало е да намери  
приложение чл. 415в КТ.

Искането до съда е за отмяна на решението и за отмяна на НП.

Ответникът, Дирекция Инспекция по труда С., се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата.

Представителят на Прокуратурата дава заключение за нейната неоснователност.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалваният съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо.

С НП, потвърдено с обжалваното пред АССГ решение, [фирма] е санкционирано за това, че от страна на дружеството, качеството му на работодател, не е изпратено уведомление до съответния офис на ТД на НАП С. в законоустановения срок от сключване на трудовия договор с М. П., на длъжност крупие от 14.07.2010г., като до приключване на проверката не е представена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ, което е квалифицирано като нарушение по чл. 62, ал. 3 КТ. СРС е ценил последователните, логични и кореспондиращи помежду си показания на св. Г. /актосъставител/ и Р. – Т. и писмените доказателства, приобщени по реда на приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 3 КТ предвижда административнонаказателна отговорност за работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2. Предвиденото административно наказание е имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв за всяко отделно нарушение.

Съгласно чл. 415в КТ /ред. ДВ, бр. 58/ 2010 г., в сила от 30.07.2010 г./, нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му от контролните органи и от което не са произтекли вредни последици за работници или служители, се наказва с глоба или имуществена санкция от 100 до 300 лв. Квалифицирането на нарушението като маловажно се обуславя от кумулативното наличие на три предпоставки: извършено нарушение; нарушението да може да бъде отстранено веднага след установяването му и от нарушението да не са произлезли вредни последици за работника/ служителя. По първата предпоставка по делото няма спор – в протокол за извършена проверка от 04.07.2011 г. на гл. инспектор при ДИТ С. се сочи изрично, че от [фирма] е сезиран контролният орган с твърдение и доказателства за извършено административно нарушение. Налице е и втората предпоставка – естеството на задължението – изпращане на уведомление за сключен трудов договор в 3 дневен срок от настъпване на обстоятелството показва, че е от категорията на подлежащите на незабавно отстраняване след установяването му. При преценката на третата предпоставка съдът съобрази, че нормата на чл. 62, ал. 3 КТ дава превес на публичния интерес, свързан с администриране на фиска – данъчни и осигурителни задължения, а последиците от него не рефлектират върху правната сфера на

работника /служителя.

В новата ал. 2 на чл.415в, ал.2 КТ е въведена забрана за приложението на чл.415в КТ за нарушения на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ, но същата е публикувана в ДВ. бр.7/24.01.2012г. и не ѝ е придадено обратно действие. При определяне размера на наказанието с оглед конкретните обстоятелства по нарушението съответстващият на обществената опасност на деянието размер на имуществената санкция е 300 лв.

По тези съображения обжалваното въззивно решение следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде изменено НП в частта относно наложената имуществена санкция, като същата бъде намалена на 300 лв.

Така мотивиран, съдът

**РЕШИ:**

ОТМЕНЯ решение 09.04.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 24728/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22 2203219/ 07.09.2011 г., издадено от директора на Дирекция Инспекция по труда – С. спрямо [фирма], ЕИК[ЕИК] относно наложената имуществена санкция като намалява размера ѝ от 1500 лв на 300 (триста) лв.

Решението не подлежи на обжалване.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:** 1.

2.